

בש"פ 3346/22 - שהד אבו נאג'י נגד מדינת ישראל

בבית המשפט העליון

בש"פ 3346/22

כבוד השופט י' אלרון

לפני:

שהד אבו נאג'י

העורר:

נ ג ד

מדינת ישראל

המשיבה:

ערר על החלטתו של בית המשפט המוחזוי נצרת במ"ת
22-03-2022 מיום 15.5.2022 שניתנה על ידי
השופט ת' ניסים שי

תאריך הישיבה: כ"א אייר, תשפ"ב (22.5.2022)

עו"ד גבי שמואל; עו"ד חאלד אבו אחמד

בשם העורר:

עו"ד נעימה חנאוו-כרם

בשם המשיבה:

החלטה

1. לפניו ערב לפי סעיף 53(א) לחוק סדר הדין הפלילי (סמכוות אכיפה - מעצרם) התשנ"א-1996 (להלן: חוק המעצרים), על החלטת בית המשפט המוחזוי בנצרת (השופטת ת' ניסים שי) ב-מ"ת 22-03-2022 מיום 15.5.2022 במסגרתה הורה על מעצרו של העורר עד תום ההליכים המשפטיים נגדו.

רקע והשתלשלות ההליכים

עמוד 1

© verdicts.co.il - פסק דין

2. ביום 28.3.2022 הוגש כתב אישום, המונה שני אישומים, נגד העורר וחברת תא ניהול השקעות 2015 בע"מ (להלן: החברה). האישום הראשון מיחס לעורר ו לחברת עבירה של סחיטה באזויים, לפי סעיף 428 סיפה לחוק העונשין, התשל"ג-1977 (להלן: החוק) (רובי מקרים); עבירה של קבלת נכסים שהושגו בפשע, לפי סעיף 411 לחוק; וUBEIRA של הדחה בחקירה, לפי סעיף 245(ב) לחוק. האישום השני מיחס לעורר ו לחברת עבירה של איסור הלבנת הון, לפי סעיף 3(א) לחוק איסור הלבנת הון, התש"ס-2000 (להלן: חוק איסור הלבנת הון); וUBEIRA של איסור עשיית פעולה ברכוש אסור, לפי סעיף 4 לחוק איסור הלבנת הון.

3. על פי עיקרי עובדות כתוב האישום, העורר שימש כמנהל פעיל בחברה, העוסקת במתחן שירותים מطبع ושירותים פיננסיים. המתalon, מנהל חשבונות, מסר לעורר ו לחברת החל משנת 2015 שיקים רבים לשם ניכוי והמרתם למזומנים. ביום 13.9.2021 בית משפט השלום בנצורת הוציא צו לתפיסת שיקים המשוכים על שמות לקוחות שונים של החברה, ובתווך אף נתפסו גם שיקים המשוכים על שם המתalon. בעקבות התפיסה, חלק מהשיקים לא כובדו, ובית המשפט הורה להפקיד את השיקים שנתפסו בחשבון האופטורופס הכללי, לשם שמירתם לטבות חילוט עתידי.

האישום הראשון - בעקבות כך שחלק מהשיקים נתפסו ולא כובדו, החל העורר לפנות למATALON ולאיים עליו בתדרות גבוהה בדורשו את הכספי עבור השיקים שלא כובדו. הגידול העורר אף דרש "عملיה" בדמות ריבית בשיעור 48%-100% בשנה. בעקבות האזויים, המתalon נגב ויזף שיקים ממעסיקו בסך כולל של כ-926,000 ש"ח בעוד העורר איים עליו כי גילה זאת למשaicko. בסופה של דבר, סך הכל, שילם המתalon לעורר 1,626,000 ש"ח.

בהמשך, העורר דרש כי המתalon יעביר את הבעלות על ביתו לטובתו. זאת במסגרת מסכת איזומים תכופה, בין היתר, העורר הגיע לבית המתalon, בשעות מאוחרות של הלילה, מלאה בגברים, צפר במשך דקות ארוכות, הקיף את הבית וקרא לעבר המתalon איזומים שונים, כל זאת במטרה להפעיל לחץ ולהטיל אימה על המתalon ובני משחתו. העורר לא פסק מעשי האזום וההפחדה בדבר פגעה בחיו, בגופו, ברכשו ובבני משחתו של המתalon, אף שהוא האחרון התחנן בפניו והشمיע באוזניו כי אינו עומד בכך וכי הוא יתאבד.

האישום השני - כמפורט במסגרת האישום הראשון, המתalon שילם לעורר סך של 1,626,000 ש"ח, ומשסקום זה התקבל כתוצאה מסחיטה ואיזומים הוא מהווה רכוש אסור ממשמעו בחוק איסור הלבנת הון. בנוסף, העורר והחברה עשו פעולה ברכוש אסור בכר שניסו להחליף תמורהழומן את השיקים המזוייפים שקיבלו מהמתalon בשם מעסיקו, זאת כדי להסווות את מקורות ואת זהות בעלי הזכיות בהם, ואף קיבלו בפועל 200,000 ש"ח מהמתalon תמורה חלק מהשיקים.

4. בד בבד עם הגשת כתוב האישום, הגישה המשיבה בקשה לעצור את העורר עד לתום ההליכים המשפטיים המתנהלים נגדו. בבקשתו נטען כי ישן ראיות לכואורה להוכיח את אשמו של העורר, וכי מסוכנותו נלמדת, בין היתר, מעברי הפלילי ה"עשיר" בעבירות תנואה מסכנות חיים; חומרת המעשים המזוייפים לו, תדיותם והאובטסיביות הנלוית אליהם; וחשש לשולמים של המתalon ובני משחתו. כמו כן, נטען כי שחרורו של העורר יוביל לשיבוש מהלכי משפט, ולחשש אפשרות להימלטו מהדין.

5. בדיעון שהתקיים ביום 6.4.2022 הסכים העורר לקיום של ראיות לכואורה, ועם זאת טען כי עצמת הראיות אינה מספקת לשם מעצרו עד תום ההליכים.

6. מתקיר שירות המבחן עליה, בין היתר, כי העורר בעל נטייה להתנהלות אימפלסיבית, וכי הוא מטשטש את מוקדי הקשי בעולמו הפנימי ומתייחס למצוות בקהלת ראש. עוד ציון כי הוא סובל מבעיות רפואיות המצריכות מעקב רציף. נקבע כי קיימן סיכון גבוה להישנות התנהגות עוברת חוק מצד אחד, נוכח העובדה כי סנקציות שהוטלו עליו בעבר - לא הרתעו מהביצוע עבירות, וכן העובדה כי לא קיימת אצלו מודעות לגורמי הסיכון עליהם הוא מעוניין לעבוד באופן טיפולי.

אשר לחולפות המעצר המוצעות ציון כי בני משפחתו וחבריו של העורר נתו לגונן עליו; הפגינו מודעות מצומצמת למינוחם לו בכתב האישום; התקשו להתייחס למאפייניו ולדפוסיו המכשילים; והטילו את מרבית האחריות למשטרו - על המתلون. לאור כל האמור לעיל, שירות המבחן סיכם כי אינו ממליץ על שחרור העורר ממעצר.

7. בית המשפט המחוזי הדגיש בהחלטתו כי חולפת מעצר אינה מתאימה בסוג העבירות המיחוסות לעורר, מפני שעבירות אלו מקומות חשש לשימוש הליידי משפט ומלמדות על מסוכנות גבוהה. קל וחומר בנדון דין, בו חומרת האיומים והיקףם - "לא ידעו שובע"; המעשים נעשו תוך "תחכם", שימוש באמצעים שונים והסתיעות באחרים; וחלק מהמעשים בוצעו בהיות העורר תחת פיקוח אלקטרוני. עוד נתן דעתו בית המשפט המחוזי למצוות הרפואי של העורר, ובבהיר כי חזקה על שירות בית הסוהר כי יוכל לספק את צרכי העורר בהקשר זה.

לבסוף, אף שבית המשפט המחוזי התרשם לחוב ממהפכים המוצעים, נקבע כי הם אינם מודעים לפוטנציאלי הסיכון הנש�� מהעורר, וכי נדמה שהוא האחרון לא יסור למרותם ולא יקיים את התנאים שייקבעו לו. אשר על כן, בית המשפט המחוזי הורה על מעצרו של העורר עד לתום ההליכים בעניינו.

טענות הצדדים בערר

8. לטעת העורר, יש להורות על העברתו לחולפת מעצר או למשטר בפיקוח אלקטרוני, חלף מעצרו מאחורי סורג ובריח. נטען כי בית המשפט המחוזי שגה כאשר אימץ את עמדת שירות המבחן ביחס לממהפכים המוצעים, למרותה שהתרשם לחוב ממהפכים חדשים שהוציאו; וכי קביעת בית המשפט לפיה מעשי העורר בוצעו עת היה בפיקוח אלקטרוני - בטעות יסודה.

בנוסף, לשיטת העורר בית המשפט המחוזי לא העניק משקל ראוי למצוות הרפואי הקשה, אשר יש בו כדי להוות שיקול בבחינת חולפת מעצרו.

9. מנגד, המשיבה סומכת ידיה על החלטת בית המשפט המחוזי תוך שمدגישה כי זו הולמת את הכלל בעבירות המיחוסות לעורר, בפרט נוכח היקף המעשים וחומרתם בעניינו. בנוסף המשיבה שבה על המלצה שירות המבחן לפיה מסוכנותו של העורר גבוהה, ומהפכים אשר הוציאו בעניינו אינם מתאימים.

עוד נטען כי מצוות הרפואי של העורר אינם מאיין את המסוכנות - כפי שמלמדים מעשי, וממילא, חזקה על שירות בית הסוהר כי ידע לטפל ולהתמודד עם מצב זה.

10. לאחר שיעינתי בערר, ושמעתי את טענות באי כוח הצדדים בדיון שנערך לפני, הגעת למסקנה כי דין העරר להידחות.

11. לעורר מיחסות עבירות חמורות של סחיטה באוימים, אלו נמשכו זמן ניכר, כאשר העורר לא בחל באמצעים, כלפי המתلون ובני משפחתו כאחד, באימנו כי יפגע בכל אשר להם, ומבליל משים לתחנוני המתلون המבקש על חייו ועל חי' בני משפחתו.

12. עבירות אלו נושאות בחיקן מסוכנות כלפי הציבור בכלל וככלפי המתلون ובני משפחתו בפרט אשר העורר הטיל עליהם חdotsות לבקרים והDIR שינה מעיניהם אף שביקשו למצוא מחסה בביטם (בש"פ 7322/03 עmr נ' מדינת ישראל (14.8.2003)). בנוסף, החשש משיבוש הליכי משפט קרוב ומוחשי בעבירות אלו שהעורר בנקל ימצא דרכים להטיל חיתתו על המתلون העשו לסרור להוראותיו כדי להגן על שלוונו ושלומו בני משפחתו (בש"פ 6092/19 אלול נ' מדינת ישראל, פסקה 15 (6.10.2019)). משכך, נקבע זה מכבר כי בעבירות אלו, בכלל, אין מקום להוראות על חלופת מעצר (בש"פ 842/11 פישמן נ' מדינת ישראל (7.2.2011)).

13. מצבו הרפואי של העורר לא נעלם מעיני, ואני סמוך ובטוח כי שירות בתיה הסורר ידע להתמודד עם בעיה זו על הדרך הטובה ביותר, ויספק לעורר את כל צרכיו הרפואיים בשנותו במעצר. מכל מקום, אין במצבו הרפואי של העורר כדי לאין את מסוכנותו ואת החשש לשיבוש הליכי משפט, ולפיכך חלופת מעצר אינה מתאימה בעניינו.

14. סוף דבר, הערר נדחה.

24.5.2022

ש | פ | ט